

РЕШЕНИЕ

№ 3385

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

при участието на секретаря ХРИСТИНА Н. КОЕМДЖИЕВА
като разглежда докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело №
20231110141450 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано по искова молба от ЗЕАД „Б В И Г“ срещу С о, с която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, с който се претендира ответникът да бъде осъден да заплати в полза на дружеството сумата от 1108,00 лева – заплатено от ищеца застрахователно обезщетение, вследствие на настъпило ПТП, ведно със законната лихва от 25.07.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Ищецът твърди, че на 13.01.2023 г., на територията на С об в г в посока ж.к. „НЗП И“, поради наличието на несигнализирано и небезопасно препятствие на пътно платно - дупка, било реализирано пътнотранспортно произшествие, при което лек автомобил „БМВ Х5“, с рег. № СВ3223ТЕ, управляван от З. Б., попаднал в посочената неравност и реализирал ПТП, вследствие на което били причинени щети, представляващи увреждане на задна дясна гума на автомобила. Автомобилът имал сключена застраховка „Каско стандарт“ към ищеца. В тази връзка, с оглед постъпило заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, бил съставен опис на нанесените щети по застрахованото имущество. Лизингополучателят на застрахования автомобил отстранил щетите, като представил пред дружеството фактура за закупуване на нова гума за автомобила. След извършена експертна оценка от страна на застрахователя било одобрено изплащането на застрахователно обезщетение в размер на 1108,00 лева, изплатено на 04.04.2023 г. Ищецът твърди, че ответникът е отговорен за поддържането на пътя, на който е станало произшествието, поради което с регресна покана, изпратена до С о поискал изплащането на стойността на заплатеното застрахователно обезщетение, като с писмо от 07.06.2023 г., ответникът отказал да удовлетвори заявеното искане. В тази връзка, моли съда да осъди ответника за сумата от 1108,00

лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие на 13.01.2023 г., за което пред дружеството е била заведена щета № 470423232302614, ведно със законната лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът подава отговор на исковата молба. Счита, че не са налице основания за ангажиране на отговорността му. Не оспорва извършеното плащане на застрахователното обезщетение. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение, с предмет – процесното имущество, факта на възникване на задължението на ищеца да заплати застрахователно обезщетение, механизма на ПТП и настъпилите вреди. Счита, че нанесените щети по автомобила не представляват покрит риск по застрахователния договор, както и че размерът на претендираното вземане е завишен. Излага доводи, че поддръжката на процесния пътен участък е била възложена на „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД по силата на сключен договор № СОА19-ДГ55-391/14.06.2019 г., като обективира искане за конституиране на посоченото дружество като трето лице – помагач по делото. Прави възражение за съпричиняване. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан, евентуално да намали размера на претендираното обезщетение. Обективира искане за разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, на основание чл. 219, ал. 3 ГПК, Столична община е предявила обратен осъдителен иск по чл. 54 ЗЗД срещу „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД, при твърдение че ответното дружество е натоварено с извършването на ремонтни дейности по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на С об и по – конкретно – VII зона, включваща райони „Панчарево“, „Младост“ и „Студентски“. В тази връзка, при условията на евентуалност, в случай че предявеният срещу Столична община главен иск бъде уважен, моли съда да осъди ответника по обратния иск да заплати на Столична община стойността на процесното вземане и възложените разходи в производството. Обективира искане за присъждане на разноски.

С Определение № 31401 от 08.09.2023 г., съдът е конституирал като трето лице – помагач на ответника дружеството, за което се твърди, че е натоварено с поддръжката на процесния пътен участък – „ГБС – И “ АД, като е приел за съвместно разглеждане предявения при условията на евентуалност, по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК, обратен иск от ищеца Столична община срещу третото лице – помагач.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът по обратния иск е депозирал отговор на исковата молба. Взема становище за неоснователност на предявените пряк и обратен иски. Не оспорва наличието на сключен със Столична община договор за обществена поръчка за поддръжка и текущ ремонт. Твърди, че е изпълнил надлежно задълженията си, произтичащи от сключения договор, като работата му е била приета без забележки от възложителя. Поддържа, че не са налице основания за ангажиране на отговорността му.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

При съобразяване на правилата за разпределение на доказателствената

тежест, следва че по предявния иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка „Каско Стандарт“, с предмет - лек автомобил „БМВ Х5“, с рег. № С настъпилото застрахователно събитие, вследствие на противоправното поведение от страна на изпълнителите на възложената от ответника работа по поддръжка и обезопасяване на общинската пътна мрежа, представляващо покрит риск от застрахователя, механизма на ПТП, както и нанесените щети по автомобила в резултат на ПТП, съответно тяхната стойност, както и причинно - следствената връзка между процесното събитие и настъпилите увреждания по застрахованото имущество.

В тежест на ответника е да докаже, че с поведението си водачът на автомобила е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

По предявения при условията на евентуалност обратен осъдителен иск по чл. 54 ЗЗД, в тежест на ищеца Столична община е да докаже наличието на валидно правоотношение с ответника по договор за обществена поръчка, по силата на който същият е бил натоварен с поддръжката и обезопасяването на процесния пътен участък.

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже, че извършената от него работа е била приета без забележки.

Съдът е обявил като безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните обстоятелства относно извършеното от застрахователя изплащане на претендираното застрахователно обезщетение, както и наличието на сключен договор за обществена поръчка № СОА19-ДГ55-391/14.06.2019 г. между Столична община и „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД.

По делото е представен препис от застрахователна полица № 5С107377101 по имуществена застраховка „Каско стандарт“, сключена между „ОТП Лизинг“ ЕООД и ищцовото дружество, с период на застрахователно покритие от 04.01.2023 г. до 03.01.2024 г., с предмет – лек автомобил „БМВ Х5“, с рег. № с уговорено покритие по клауза „Пълно Каско“. От приложените по делото Общи условия на застрахователя по застраховка „Каско стандарт“, глава II – “Покрити рискове и изключения“, се установява, че при уговорена клауза „Пълно каско“, дружеството покрива щети, причинени от застрахователно събитие, представляващо ПТП. Видно от приложените по делото Общи условия на дружеството, същите не съдържат подписите на страните по застрахователния договор. Въпреки изложеното, следва да бъде съобразено, че съгласно трайната съдебна практика на ВКС е прието, че неспазването на законоустановената форма за действителност на търговската сделка не води автоматично до нищожност и това е едно от различията между търговското и гражданско право, където нищожността настъпва независимо от поведението на страните. При неспазване на изискването за форма на сделката в търговското право, същото може да бъде преодоляно чрез разпоредбата на чл. 293, ал. 3 ТЗ, съгласно която страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението - в този смисъл *Решение № 115 от 23.07.2013 г. по т. д. № 348/2012 г. на ВКС, ТК, I ТО; Решение № 50 от 25.04.2012 г. по т. д. № 95/11 г. на ВКС, ТО, II ТО; Решение № 71 от 22.06.2009 г. по т. д. № 11/09 г. на ВКС, ТК, I ТО; Решение № 25 от 24.07.2017 г. по т. д. № 3135/2015 г. на ВКС, ТС, II ТО и др.* В тази връзка,

следва че представените по делото общи условия намират приложение към процесната застрахователна полица и са част от договорното правоотношение, доколкото не са налице данни, че собственикът на увреденото имущество е оспорил действието им в отношенията между страните.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на валидно застрахователно правоотношение по договора за имуществено застраховане предвид наличието на уговорено разсрочено плащане на дължимите застрахователни премии по договора и липсата на доказателство за тяхното изплащане. Съгласно чл. 351, ал. 3 КЗ, застрахователното покритие започва след заплащането на дължимата премия по договора или на първата вноска по нея – при разсрочено плащане на премията, освен ако не е уговорено друго. В процесния случай, видно от застрахователния договор е, че към датата на процесното събитие е била заплатена първоначално дължимата застрахователна премия, чийто падеж съвпада с датата на сключване на договора – 01.12.2022 г., като срокът на осигуреното застрахователно покритие е започнал да тече, считано от 04.01.2023 г., а следващото изискуемо вземане по договора е с падеж 04.04.2023 г. В тази връзка, съдът счита че към датата на процесното събитие, ищецът е бил отговорен за поправяне на щетите, настъпили в резултат застрахователно събитие, представляващо ПТП, доколкото същото се явява покрит риск от дружеството.

По делото е представено като писмено доказателство, заведено пред дружеството заявление за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с твърдяното събитие, подадено от водача на процесния автомобил, в което е посочено, че е налице документ, доказващ събитието – протокол за ПТП № 186667, който не е приложен като доказателство по делото. С оглед възраженията на ответника във връзка с липсата на представен протокол за ПТП по делото, следва да бъде взето предвид, че липсата му, несигнализираното на органите на МВР и липсата на извършени оглед и заснемане на мястото на произшествието не обуславят извод за недоказване на обстоятелствата около настъпване на ПТП, включително на неговия механизъм. Случаите, когато органите за контрол на МВР посещават задължително мястото на ПТП, са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 125 ЗДвП, като по аргумент от противното следва, че при ПТП с имуществени вреди и един участник, същият няма задължение да уведомява органите на МВР, нито последните са длъжни да посещават мястото на произшествието и да съставят съответен протокол. В чл. 6, т. 4 от Наредба № Із41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, изрично е предвидено, че не се посещават от органите на МВР – "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на ПТП с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход, каквито твърдения в случая не са налице. Ето защо съдът намира, че обстоятелствата около настъпването на ПТП могат да бъдат установени с всички доказателствени средства по ГПК.

От представения от ищеца Опис на претенция № 50-01300-587/23/16.01.2023 г. се установява, че експерти при дружеството са

констатирали наличието на щета по задната дясна гума на автомобила, със степен на увреждане – за подмяна.

За установяване механизма на ПТП и нанесените щети по автомобила по делото е изслушана и приета като неоспорена от страните съдебна автотехническа експертиза. Експертът е посочил, че от представения механизъм на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в заявлението за изплащане на застрахователно обезщетение видими увреждания, се налага изводът, че щетите по процесния лек автомобил се намират в пряка и причинно – следствена връзка с настъпилото ПТП на 13.01.2023 г., а стойността на уврежданията по средни пазарни цени възлиза на 1108 лева.

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 31 Закона за пътищата, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Лицата, които стопанисват пътя, следва да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно найкратък срок, като в рамките на населените места служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка – арг. чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП.

Не е спорно между страните обстоятелството, че процесният пътен участък, на който е настъпило събитието, вследствие на твърдяната неравност на пътното платно, представляваща дупка, е част от общинската пътна мрежа. В тази връзка, по делото е приет като писмено доказателство Договор № СОА19-ДГ55-391/14.06.2019 г., по силата на който Столична община е възложила на „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната и пътната мрежа на територията на VII зона, Столична община, а именно райони „Младост“, „Студентски град“ и „Панчарево“, като ответникът твърди, че в предметния обхват на договора попада и ул. , където се твърди, че е настъпило събитието. С оглед оспорването на твърдението на ищеца за наличието на дупка на пътното платно, ответникът е представил като писмено доказателство Протокол за месечна инспекция за изпълнението на сключения договор и извършена проверка на 29.08.2022 г., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол от 29.08.2022 г., съгласно който за обект VII зона, район „Младост“, ул. „инж “, не се установява наличието на некачествено изпълнение на възложената работа от Столична община, като обектът е бил приет. При анализ на съдържанието на констативния протокол се установява, че в частта „Настилка – Дупки и пропадания“ като индикатор за изпълнение е отбелязано 0 бр.

От съвкупната преценка на събраните в хода на процеса доказателства не се установява по безспорен начин механизмът на настъпване на ПТП, както и наличието на дупка на пътното платно. Представеното заявление за настъпило ПТП е съставено изцяло по сведения на водача на автомобила, като макар същият да е изложил твърдения относно съставен протокол за ПТП, такъв не е приложен по делото. Доколкото по делото не бяха събрани гласни

доказателства в подкрепа на изложената в исковата молба фактическа обстановка, съдът не може да приеме, че действително е настъпило ПТП, съответно механизма на реализирането му (по кое време на денонощието се е осъществило, на кое точно място, поведението на водача при управление на процесния лек автомобил и съобразяването му с пътната настилка и атмосферни условия), вследствие на което са нанесени твърдените вреди по застрахованото имущество, както и причинно – следствената връзка между противоправното поведение на изпълнителя на възложената от ответника работа по поддръжка и обезопасяване на пътното платно и настъпилите увреждания по автомобила. Заключениеът на САТЕ, ценено от съда по реда на чл. 202 от ГПК, не опровергава горните изводи.

С тези правни съображения настоящият съдебен състав приема, че предявеният главен осъдителен иск е неоснователен поради своята недоказаност и подлежи на отхвърляне.

Предвид установената неоснователност на главния иск, следва че не е налице и вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на предявения при условията на евентуалност обратен иск с правно основание чл. 54 ЗЗД срещу „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД, поради което съдът не дължи разглеждането и произнасянето по същество по него.

При този изход от спора, право на разноски, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, има ответникът по делото, който е доказал извършени разходи в размер на 50,00 лева – държавна такса за разглеждане на предявения при условията на евентуалност обратен иск, както и 2,30 лева – такса за изготвяне на преписи от приложените документи. С оглед претендираното юрисконсултско възнаграждение от ответника, съдът определя същото в размер на 200,00 лв., съгласно правилата на чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 25, ал. 1 Наредба за заплащането на правна помощ. Настоящият съдебен състав, счита че не следва да се възлагат в тежест на ищеца извършените разходи за изготвяне на препис от документи, доколкото съгласно чл. 128, ал. 3 ГПК и чл. 132, ал. 2 ГПК, Столична община е следвало да представи по делото преписи от отговора на исковата молба и исковата молба, с която е предявен обратен иск срещу третото лице – помагач. Поради изложеното, следва че в полза на Столична община се дължат разноски на обща стойност от 250,00 лева.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗЕАД „Б В и г ЕАД, ЕИК , иск с правно основание чл. 410 КЗ във вр. с чл. 49 от ЗЗД, срещу С а о , ЕИК представлявана от кмета В А Т с който се претендира осъждането на ответника за сумата от 1108,00 лева, представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие на 13.01.2023 г., за което пред ЗЕАД „Булстрад Виена иншурънс груп“ ЕАД е била заведена преписка по щета № 470423232302614, ведно със законната лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б В и г ЕАД, ЕИК ,да заплати на С о ЕИК , представлявана от кмета Ва Але Т на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата 250

лева, представляваща извършените в хода на производството разходи.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач „ГБС – И с “ АД на страната на ответника.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба, по реда на глава XX ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____